

domini català, gràcies al fet que els estudis de toponomàstica antiga de Pere Vidal i, sobretot, del gran arxiver i eximi filòleg B.-J. Alart han facilitat extraordinàriament els treballs. [...]

Un estudi de toponímia catalana, si no vol errar les seves finalitats més importants, no s'ha de restringir als noms de les localitats habitades; al contrari, cal que s'esforci a combinar-ho tot, sense excloure'n els noms dels indrets més obscurs. En efecte, si les dades relacionades amb tals llocs poden a voltes i àdhuc sovint tenir una importància decisiva tant per als historiadors com per als etnòlegs, és d'una evidència esclatant que aquests noms són tan interessants com els altres per als lingüistes, i d'altra parte tenen un valor probatori molt més gran per raó de llur més gran nombre.

Els materials de l'*Onomasticon* seran una mina immensa, quasi inexhaurible, de dades d'un valor incomparable per a l'historiador de la llengua, per al dialectòleg i per a l'investigador del lèxic català. Cal afegir que les enquestes locals de l'*Onomasticon* ens han donat l'ocasió de recollir un conjunt de dades no toponímiques, pertanyents a la llengua corrent i viva; d'aquestes en gran part prové la documentació singularment precisa, abundant i nova sobre els parlars catalans, que els crítics han lloat sovint en els nostres treballs de lingüística catalana. Hi ha informacions extraordinàriament curioses que només un recull toponímic permet d'obtenir, amb prou garanties d'espontaneïtat, sobre el lèxic i sobre l'extensió dels trets fonètics dels diferents parlars locals. [...]

JOAN COROMINES